

ГРОМАДСЬКА РАДА ДОБРОЧЕСНОСТІ

<https://grd.gov.ua>

head@grd.gov.ua

Затверджено
Громадською радою доброчесності
19.03.2019

ВИСНОВОК

**про невідповідність судді Окружного адміністративного суду Києва
Кобилянського Костянтина Миколайовича
критеріям доброчесності та професійної етики**

Проаналізувавши інформацію про суддю Окружного адміністративного суду Києва **Кобилянського Костянтина Миколайовича** (далі – суддя), Громадська рада доброчесності виявила дані, які дають підстави для висновку про невідповідність судді критеріям доброчесності та професійної етики.

1. Суддя не пояснив переконливо джерела походження ліквідного майна, витрат (його, членів сім'ї чи близьких осіб) і легальні доходи, на думку розсудливого спостерігача, викликають сумніви щодо достатності для набуття такого майна, здійснення таких витрат.

(підпункт 4.9 п. 4 Індикаторів визначення невідповідності суддів (кандидатів на посаду судді) критеріям доброчесності та професійної етики, затверджених рішенням Громадської ради доброчесності від 11.01.2019)

1.1. Згідно з даними, які містяться в деклараціях особи, уповноваженої на виконання функцій держави, за [2015-2017](#) роки, у власності судді та членів його сім'ї знаходилося два паркомісця у житловому комплексі «Парк Авеню», загальна вартість яких, відповідно до [ринкових цін](#), складає не менше 1 600 000 грн. Також у користуванні судді та членів його сім'ї перебувала квартира загальною площею 106 кв.м, розташована в тому ж самому житловому комплексі. Відповідно до даних, які містяться в досьє, власницею цієї нерухомості є матір судді. Вартість аналогічних квартир в житловому комплексі «Парк Авеню» складає не менше [10 000 000](#) гривень. Крім того, у власності судді перебуває недобудований будинок та земельна ділянка в Київській області. Відповідно до даних, які містяться в матеріалі порталу [PROSUD](#), будівництво перебуває на фінальній стадії, зокрема, станом на жовтень 2018 року проводилися оздоблювальні роботи. На сайтах нерухомості вартість схожих об'єктів в тому ж населеному пункті може сягати [3 000 000](#) грн.

Також у власності судді є земельна ділянка в селищі Немішаєве на Київщині. Її вартість, згідно з даними порталу нерухомості, складає від [150 000](#) до [400 000](#) грн.

У власності дружини судді перебуває автівка Пежо 2003 року випуску, вартістю не менше [110 000](#) грн.

У грудні 2016 року теща судді придбала автомобіль Фольцваген 2012 року випуску та передала його у користування судді. Вартість такого автомобіля на момент придбання невідома, але наразі складала не менше [325 000](#) грн. Відповідно до даних, які містяться в досьє, сукупний дохід тещі судді в період з 2013 по 2016 роки склав менше 50 000 грн.

Відповідно до даних, які містяться в деклараціях особи, уповноваженої на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, за 2015-2017 роки суддя та члени його сім'ї володіють колекцією монет, трьома ювелірними виробами, годинником, твором мистецтва та антикварним виробом. Згідно з роз'ясненнями НАЗК декларуванню підлягає тільки те цінне рухоме майно (крім транспортних засобів), вартість якого перевищує встановлений законом поріг у 100 мінімальних заробітних плат, встановлених на 1 січня звітного року. У 2015 році це становило 121 800 грн. Таким чином, сукупна вартість цінного рухомого майна (крім транспортних засобів), яке було у власності родини судді, на момент подання першої електронної декларації, становила щонайменше 852 600 гривень.

Таким чином, сукупна вартість рухомого та нерухомого майна, яке перебувало у власності або користуванні судді та членів його родини станом на кінець 2017 року, складала біля 16 000 000 грн. У 2018 році суддя припинив користування квартирою в житловому комплексі «Парк Авеню» та продав одне з двох паркомісць.

До призначення у 2012 році на посаду, суддя працював кур'єром, а згодом помічником адвоката та судді. З огляду на це, у розсудливого спостерігача виникає сумнів, що офіційних доходів судді було достатньо для придбання цінного рухомого та нерухомого майна. Аналогічні сумніви виникають і щодо фінансової спроможності його дружини, яка з 2010 року також перебуває на посаді судді.

2. Суддя безпідставно не задекларував своєчасно своє майно чи члена сім'ї, що є ліквідним активом та дохід.

(підпункт 4.6 п. 4 Індикаторів визначення невідповідності суддів (кандидатів на посаду судді) критеріям доброчесності та професійної етики, затверджених рішенням Громадської ради доброчесності від 11.01.2019)

2.1. У декларації про майно, доходи та витрати за [2013](#) рік суддя не задекларував жодних майнових прав на об'єкти нерухомості, в яких би він та його сім'я могли проживати. Крім того, суддя в 2013 році не задекларував земельну ділянку та будинок загальною площею 38 кв. м у м. Чернівці, які належать на праві власності його дружині. Ці об'єкти нерухомості суддя почав зазначати в деклараціях лише з [2014](#) року.

2.2. Відповідно до даних, які містяться в досьє, 24.09.2014 суддя як потерпілий звернувся до служби 102 з повідомленням, що біля місця його роботи на автомобіль Фольцваген впало дерево та пошкодило його. З цього повідомлення можна зробити висновок, що транспортний засіб перебував у користуванні (власності) судді. Однак в декларації про майно, доходи та витрати за [2014](#) рік відсутня інформація про наявність у судді цього автомобіля.

3. Суддя допустив академічну недоброчесність, наприклад, від свого імені використав результати чужої наукової чи творчої праці.

(підпункт 4.4 п. 4 Індикаторів визначення невідповідності суддів (кандидатів на посаду судді) критеріям доброчесності та професійної етики, затверджених рішенням Громадської ради доброчесності від 11.01.2019)

У 2010 році суддя захищав дисертацію на здобуття наукового ступеня кандидата юридичних наук на тему: «**Право фізичної особи на судовий захист в адміністративному суді**». Науковим керівником значиться Ківалов С.В. Втім, у самого Ківалова С.В. є схожа наукова стаття, тема якої: «**Право на звернення до адміністративного суду з адміністративним позовом: проблеми теорії і правового регулювання**». Якщо порівняти наукові роботи, впливає, що обґрунтування актуальності теми в авторефераті (додаток_1) дисертації судді і початок статті Ківалова – абсолютно ідентичні.

“Забезпечення прав, свобод і законних інтересів людини і громадянина належить до найважливіших функцій держави. З огляду на це особливого значення набуває право на судовий захист, оскільки це право не тільки відноситься до основних конституційних прав, але й виступає основним засобом захисту інших конституційних прав, свобод та законних інтересів людини і громадянина.

Визнання Україною найважливіших міжнародних стандартів у галузі захисту прав людини потребує відповідного юридичного механізму забезпечення захисту прав і свобод громадян, юридичних осіб, що обумовлює актуальність проблеми утворення в Україні адміністративної юстиції. У контексті зазначеного концептуального характеру набувають питання щодо права фізичної особи на судовий захист в адміністративному суді, оскільки ці суди є новітнім організаційним утворенням у судовій системі України і потребують як належного законодавчого урегулювання з урахуванням судової практики, так і науково-теоретичного забезпечення.

Аналіз судової практики свідчить про існування проблем процесуального порядку реалізації права фізичної особи на судовий захист в адміністративному суді: нечіткість і неконкретність визначення передумов та умов права на судовий захист, спірність норм, що визначають окремі процесуальні строки, необґрунтоване повернення позовної заяви, залишення її без руху чи без розгляду та відмова у відкритті провадження у справі тощо”, - йдеться в роботі судді.

“Забезпечення прав, свобод і законних інтересів людини і громадянина належить до найважливіших функцій держави. З огляду на це особливого значення набуває право на судовий захист, оскільки це право не тільки відноситься до основних конституційних

прав, але й виступає основним засобом захисту інших конституційних прав, свобод та законних інтересів людини і громадянина. Визнання Україною найважливіших міжнародних стандартів у галузі захисту прав людини потребує відповідного юридичного механізму забезпечення захисту прав і свобод громадян, юридичних осіб, що обумовлює актуальність проблеми утворення в Україні адміністративної юстиції. У контексті зазначеного концептуального характеру набувають питання щодо права фізичної особи на судовий захист в адміністративному суді, оскільки ці суди є новітнім організаційним утворенням у судовій системі України і потребують як належного законодавчого урегулювання з урахуванням судової практики, так і науково-теоретичного забезпечення. Аналіз судової практики свідчить про існування проблем процесуального порядку реалізації права фізичної особи на судовий захист в адміністративному суді: нечіткість і неконкретність визначення передумов та умов права на судовий захист, спірність норм, що визначають окремі процесуальні строки, необґрунтоване повернення позовної заяви, залишення її без руху чи без розгляду та відмова у відкритті провадження у справі тощо», - зазначає в своїй статті доктор юридичних наук, професор, академік НАПрН України Ківалов С.В.

У зв'язку з цим, є підстави вважати, що в своїй роботі суддя допустив академічну недобросовісність, запозичивши частину тексту з праць інших науковців без відповідних посилань на них.

Додатково надаємо Вищій кваліфікаційній комісії суддів України інформацію, яка сама по собі не стала підставою для висновку, але потребує пояснення з боку судді.

Відповідно до даних, які містяться в Єдиному державному реєстрі судових рішень, у квітні 2016 року суддя [визнав](#) протиправним звернення Генеральної прокуратури України до Тимчасової слідчої комісії щодо проведення спеціальної перевірки стосовно так званої «судді Майдану» Чалої Алли Петрівни, яка в 2013 році виносила рішення проти учасників мирних акцій протесту. Зокрема, обрала активістові Революції Гідності запобіжних захід у вигляді арешту на 60 діб. Надалі це рішення було скасоване як незаконне [Постановою](#) Київського апеляційного адміністративного суду від 01.11.2016 року.

Додаток:

1. АВТОРЕФЕРАТ «Право фізичної особи на судовий захист в адміністративному суді»

Координатор

Громадської ради доброчесності

(підписано електронним цифровим підписом)

**Протокол
електронного голосування
(є невід'ємною складовою висновку)**

17.03.2019 Громадська рада доброчесності затвердила висновок 13-ма голосами з 19 голосів членів Ради.

Жернаков Михайло заявив самовідвід.

У голосуванні взяли участь 13 членів:

- 1) Валько Вадим
- 2) Воробйов Євген
- 3) Куйбіда Роман
- 4) Кулібаба Андрій
- 5) Марчук Антон
- 6) Маселко Роман
- 7) Мелких Едуард
- 8) Моторевська Євгенія
- 9) Серета Максим
- 10) Соколенко Наталія
- 11) Стригун Дмитро
- 12) Шепель Тарас
- 13) Яким'як Олег

Координатор

Громадської ради доброчесності

(підписано електронним цифровим підписом)